

sturla | andreas

... a careful foot stomp in a slightly tilted 3, the firm but lyrical
double-stops of a traditional Norwegian fiddler, fingertips touching
guitar strings to create chords and rhythms ...

All of this floating freely in the beautiful acoustic space of an old church:
This is the musical sphere created by Sturla Eide Sundli and Andreas Aase.

GLIMMER

... en fot trør en halvskakk og forsiktig tretakt,
inne i feledronene svever kraftfulle folkemelodier,
og gitaristens fingre sørger for klanger og rytmer ...

Alt dette blander seg i lufta i en gammel kirke, og blir til det
musikalske rommet som skapes av Sturla Eide Sundli og Andreas Aase.

2L¹⁷

Made in Norway 20©03 Lindberg Lyd AS

7 041888 504122

sturla | andreas

Sturla Eide Sundli is a renowned young fiddler, who also plays hardanger fiddle. He uses his knowledge of traditional music as a composer and arranger.

Andreas Aase plays various stringed instruments, and is constantly trying to create modern, acoustic settings for various forms of traditional music.

To read more about the tunes and the musicians, go to www.2L.no

sturla | andreas

Sturla Eide Sundli er en høyt skattet utøver av fele og hardingfele. Han bruker sin forankring i norsk folkemusikk både til å videreutvikle gammelt materiale og som komponist.

Andreas Aase spiller strengeinstrumenter, og er opptatt av å skape et moderne, akustisk landskap rundt tradisjonelle musikkformer av mange slag.

En fyldig slåtteeomtale er publisert på www.2L.no

blå 1
three tunes from the legendary Røros fiddler Sven Nyhus;
den Blåstemte / skotsk i blålysningen / det tømte mjødkruset 7:26

ellein 2
two traditional springleik tunes written down by
Peter Wessel and Eling Holstad 4:33

triangel 3
a nuptial march from Budal, in a medley with
two tunes from Eirik Almhjell and Eling Holstad 6:17

britannia 4
by Sturla Eide Sundli 2:21

ril 5
Skjærhaldtrilen from Sigurd Fjellstad /
st. Anne's reel / nuptial march from Ole Enlid 5:40

ane 6
tovassvlsen by Hallvard and Trygve Ørsal /
storpølsdansen from the repertory of Hallvard Ørsal 6:17

gilde 7
nuptial march from Eirik Almhjell 4:59

almhjell 8
strong tune — strong man; from Eirik Almhjell 2:35

polska 56401 9
by Sturla Eide Sundli 2:08

brudemarsj fra Melhus 10
nuptial march from Sigrid Sædal 1:44

meldalsmarsjen 11
traditional march from Ragnvald Bolme 2:55

the core of the tune | As the notes from Sturla's fiddle and Andreas' guitar soar towards the ceiling of the Sofienberg church in Oslo, thoughts and emotions are unleashed. Every single melody in Norwegian traditional music is saturated by rhythm, simply because the tunes had to be danceable by themselves a long time ago — the melody is in the rhythm, the rhythm is in the melody. So when Andreas' guitar and occasional bouzouki is added to Sturla's fiddle and hardanger fiddle playing, it is done in a thoughtful and gentle way. Since these tunes work perfectly well on their own, they are merely adorned with the simplest of chord progressions and the most discreet pulse. Instead of imposing on the tunes a landslide of sounds and arrangements (which works just fine in other contexts), this is an attempt to combine tunes in new ways, so that by a gentle change of key or pulse we can make the melodies shed a clarifying light on each other.

We always ask ourselves: What does the tune need? What is expendable? Have we found the core of the tune? Through this calm and patient way of arranging our music, a different level of listening can be reached and the heart can fly into the world of traditional tunes. The process has just begun, and it is our humble ambition that some of our thoughts and the deep joy we feel in playing this stuff translates to the listener.

The music on this recording bridges a gap of 150 years, all the way from the crippled farmhand Eling Holstad, whose fiddling wizardry could be heard in the Orkladal region in the 1850s, through the legacy of Hallvard Ørsal who played in the Nordmøre region and in the U.S. in the early- to mid-20th century, we've included a set of tunes composed by the distinguished Røros fiddler and teacher Sven Nyhus, and two of the selections are composed by ourselves.

slåttens kjerne | Tonene fra fele til Sturla blander seg med Andreas' gitarklanger og flyr mot taket i Sofienberg kirke i Oslo, og ett eller annet sted på ferden utløser de tanker og følelser. Hver eneste melodi i norsk tradisjonsmusikk er mettet av rytme, ganske enkelt fordi folk måtte kunne danse etter slåttene før i tida — melodien er i rytmen, rytmen er i melodien. Derfor tenker vi oss om når vi blander fele og hardingfele med gitar og tidvis bouzouki. I og med at disse låtene fungerer aldeles utmerket på egen hånd, utstyrer vi dem bare med de enkleste harmoniske bevegelser og noen nennsomme rytmer. Heller enn å ta i bruk et vell av lyder og arrangementstekniske vrier (som kan være veldig effektivt i andre sammenhenger), prøver vi heller å eksperimentere og være bevisst med hvordan vi kan sette sammen slåttene i bestemte rekkefølger, slik at en forsiktig endring i toneart eller puls kan få melodiene til å kaste et forklarende lys over hverandre.

Spørsmålene vi stiller oss selv er alltid: Hva trenger denne spesielle slåttene? Hva kan vi klare oss uten? Har vi virkelig funnet slåttens kjerne? Gjennom denne rolige og tålmodige arbeidsmetoden oppnår vi en ny måte å lytte på, der sinnet frigjøres til å sveve i folkemusikkens univers. Prosessen har nettopp startet, og det er vårt ydmyke ønske at noen av tankene våre og den dype spilletleden vi føler kan nå lytteren også.

Musikken på denne innspillingen spenner over 150 år, helt fra den invalide kårkallen Eling Holstad, som spredte sine magiske feletoner rundt i Orkladalen i 1850-årene, via Hallvard Ørsal som virket på Nordmøre og i U.S.A. i første halvdel av forrige århundre, til Sven Nyhus sine moderne, men sterkt tradisjonsforankrede komposisjoner. Vi har også tillatt oss å ta med to av våre egne slåtter.

recorded at **sofienberg church oslo**
january 2003 by **lindeberg lyd as**
recording producer **morten lindberg**
balance engineer **hans peter l'orange**
editing **jørn simenstad**
cd-mastering **hans peter l'orange**

"mel's hands with gold"
allegghany, california 1999
© **ole dyre hesledalen**

graphic design **morten lindberg**
linernotes **andreas aase**

management **sturla | andreas**
www.hustadpromotion.com

NOMPP0306001
2L is the exclusive and registered
trade mark of **lindeberg lyd as** 20©03
distributed by **musikkoperatørene as**
and the webshop www.2L.no

This production was captured with
microphones handcrafted by **DPA**
and monitored with equipment from
ELECTROCOMPANET and **B&W**

The core of the tune — a quiet journey in the intensity of folk music

Why is there such a thing as traditional music? What makes a set of tunes survive in the collective memory of numerous generations of musicians, creating a common ground?

Hard to say. The righteous work of tireless collectors over the centuries has certainly played an important role, as have the institutions that teach and preserve this music for generations yet to come: Every little ornament, rhythmic detail and twist of the melody can be studied and learned by talented musicians in the making, and by undergoing this arduous, but rewarding process, these young musicians can take their place in the long line of worthy executors of the music from where they grew up.

However, as the notes from Sturla Eide's fiddle and Andreas Aase's guitar soar towards the ceiling of the Sofienberg church in Oslo, different thoughts and emotions are unleashed. Every single melody in Norwegian traditional music is saturated by rhythm, simply because the tunes had to be danceable by themselves a long time ago — the melody is in the rhythm, the rhythm is in the melody. So when Andreas' guitar and occasional bouzouki is added to Sturla's fiddle and hardanger fiddle playing, it is done in a thoughtful and gentle way. Since these tunes work perfectly well on their own, they are merely adorned with the simplest of chord progressions and the most discreet pulse. Instead of imposing on the tunes a landslide of sounds and arrangements (which works just fine in other contexts), this is an attempt to combine tunes in new ways, so that by a gentle change of key or pulse we can make the melodies shed a clarifying light on each other.

We always ask ourselves: What does tune need? What can we do without? Have we found the core of the tune, the essence of the melody? Through this calm and disciplined way of arranging our music, a different level of listening can be reached and the heart can fly into the world of traditional tunes from Trøndelag. The process has just begun, and it is our humble ambition that some of our thoughts and the deep joy we feel in playing this stuff translates to the listener.

The music on this recording bridges a gap of 150 years, all the way from the crippled farmhand Elling Holstad, whose fiddling wizardry could be heard in the Orkladal region in the 1850s, through the legacy of Hallvard Ørsal who played in the Nordmøre region and in the U.S. in the early- to mid-20th century, we've included a set of tunes composed by the distinguished Røros fiddler and teacher Sven Nyhus, and two of the selections are composed by ourselves.

buy the CD from [MusicOnline](#)

Sturla Eide (fiddle and Hardangerfiddle) was born in 1975 and has played folk music since he was a child, taking part in competitions where he finally managed to be classified as an A-class fiddler in 1999. He has studied music at the University of Trondheim, and works as a freelance musician specialised in folk music. He also does teaching for children and youths who are learning to play fiddle, violin and guitar. Among Sturla's merits, you can see he has been representing Norway in several occasions abroad. He is also known as an open minded musician, which has lead to quite a few cross-over projects. Sturla is also a composer working in traditional style. www.felespiller.no

Andreas Aase (guitar and Irish bouzouki) was born in 1967, and has been an active musician in his native city of Trondheim since the mid-eighties. He has been a sideman for many of Norway's pop and folk singers, including Jonas Fjeld, Åge Aleksandersen, Eriksen, Steinar Albrigtsen and many others. He teaches guitar and music theory at the Teacher's Training College (HIST-ALU) in Trondheim, and graduated from the University of Trondheim (NTNU) in 1997. www.andreasaase.com [interview](#) by Cliff Furnald

---

01 **Blå** [Blue]

Den blåstemte / Skotsk I grålysningen / Det tømte mjødkruset. The last two are part of the suite "Gilde i Jutulheimen". All three tunes composed by Sven Nyhus.

Sven Nyhus has been an important figure in the revival and preservation of folk music and dancing in Norway, adding his own personal touch to a deep understanding of tradition. He has been one of Sturla's most important sources of inspiration as a fiddler, and we're honored to present three of his original compositions on our CD.

02 **Ellein**

Springleik written down by Peter Wessel in 1875 / Springleik from Elling Holstad.

In the sheet music from Peter Wessel's archives this mythical figure is called Elling Holstad, but we've learned that he was also called Ellein. He was due to inherit the family farm, but because of a physical handicap he was forced to work as a famhand for his sister instead. An immensely popular fiddler in his day, he left a great number of tunes that are still being played in his native area of Orkladal today. There has been a lot of speculation

that his mystical disappearance and presumed death had to do with his hard-working sister's envy of his cult status — a crippled man couldn't possibly have made it too far on his own ...

03 **Triangel**

Nuptial March from Budal after H.P. Bonesvoll / *Grølislåtten*, after Erik Almhjell / *Springleik* after Elling Holstad.

As it landed in Sunndal, a sparrow was chirping a nuptial march from Bonesvoll, before being eaten by master fiddler Erik Almhjell's cat. Later that night, the cat was scared into a tree by a fox, and yelled out a version of *Grølislåtten* to a lark that flew to Orkladal and landed outside Elling Holstad's cottage. A falcon dived and grabbed the lark, who ended up in the falcon's nest back in Bonesvoll. Music is, as we all know, without boundaries ...

(editor's note: This is Sturla's strictly personal impression of the events, and as there are numerous logical errors along the time/space continuum in this portrayal, the responsibility for accuracy is entirely his own!)

04 **Britannia**

By Sturla Eide

As we were waiting to be called on-stage at Trondheim's Britannia hotel, we started expanding on an idea of Sturla's. Two cups of coffee later the tune was finished.

05 **Ril**

Skjærholtrilen after Sigurd Fjelstad / *St. Anne's Reel* / *Nuptial March from Budal* after Ole Enlid

The concept of reels in Norway is a much-disputed one. As the research deepens, it transpires that this genre, normally found in Celtic music, has a firm history in Norway. Besides remarking on the obvious resemblance to the slower beat of the Norwegian reinlender, it seems obvious to us that the reel must have been taught to the Irish by vikings, before the latter proceeded to loot the country of the former...

06 **Ane**

Tovassvalsen, by Trygve and Hallvard Ørsal / *Storpolsdansen*, by Hallvard Ørsal.

The latter can be traced back to Gottfred von Eppingen, who allegedly owned the fiddle used by Sturla on this recording.

Ane played a lot of guitar with her fiddling brother, Trygve Ørsal. They were both Hallvard Ørsal's children, and Ane was named after Hallvard's mother. Hallvard traveled a lot as a fiddler, even to the USA, and as we arranged these tunes we imagined him broke and homesick a long way from home. This is dedicated to the two Anes — mother and daughter of a phenomenal fiddler.

07 **Gilde**

Nuptial march after Eirik Almhjell / Springleik after Elling Holstad.

There's this old wedding tradition of playing a march as the food is being carried in, and that the guests dance their way from the table when the meal is over. In the back of our heads when working on this one we imagined a fluffy mussels soup, followed by pork fillet accompanied by baked potatoes and a ravishing wine.

08 Almhjell

Strong tune, strong man – from the repertory of Eirik Almhjell.

The Almhjell family from Sunndal have bred a lot of notable persons throughout history. Culture and physical prowess are common denominators — they say that the men in this family shouldn't be provoked more than strictly necessary. Magnhild Almhjell is a source for a lot of the singing tradition in the Nordmøre region, and Eirik Almhjell is a traceable source for many of the tunes from that same area. They also keep producing athletes.

09 Polska 56401

By Sturla Eide

During a memorable tour in Minnesota in 2002 Sturla was delighted to see the extent to which Scandinavian traditional music is being kept alive and renewed. The inspiration he felt led to this polska, which he dedicates to Paul Wilson, a splendid musician and keeper of Scandinavian tradition in Minnesota.

10 Nuptial March from Melhus

After Sigrid Sødal, a.k.a. Vassfjelljenta.

There's a tendency in Norway to perform traditional nuptial marches in a schmaltzy, romantic fashion. When a Polish organ player once asked Sturla why we play these tunes as if they were intended for funerals, a new way of thinking was born, and we try to perform our wedding tunes as lively and festive as possible.

11 Meldalsmarsjen

Traditional, influenced by Ragnvald Bolme

On the other hand, this one deserves a grandiose arrangement, as we imagine the church bells calling people in the mining community of Løkken to a wedding ceremony, led by a musician with a hardanger fiddle in front of the horse pulling the happy couple's cart. At the same time, we also envision fiddler Nils Bakke sitting heartbroken in a hillside, watching his sweetheart (the boss' daughter) getting married to someone else, laying the foundation for his heartbroken composition "Nils Bakke's dream" But that's a different story...

Gottfred von Eppingen

On this record, Ole Tronsgård was kind enough to lend Sturla a fantastic fiddle once owned by Gottfred von Eppingen. Tronsgård's ancestors are supposed to have received the fiddle from Gottfred in return for a night's shelter in a tavern at Dovre. The tavern keeper later paid a carpenter from Oppdal with the same fiddle, thus placing it in Oppdal. The carpenter gave the fiddle to Torvald Tronsgård, who passed it on to his predecessor, who's used it a lot. It's nice to know that the fiddle is now back in Gottfred's childhood region, we're honored to use it on our record, and we would like to thank **Ola Tronsgård** for lending this beautiful instrument to us.

---

recorded at **sofienberg church** oslo january 2003 by **lindberg lyd as**
recording producer **morten lindberg** / balance engineer **hans peter l'orange**
editing **jørn simenstad** / cd-mastering **hans peter l'orange**

graphic design **morten lindberg**

"mel's hands with gold", alleghany, california 1999 © **ole dyre hesledalen**

sessionphoto ©2003 **ole dyre hesledalen**

linernotes **andreas aase** and **sturla eide**

portraits of **sturla | andreas** ©2003 **Solveig Monsen**

photo **sturla | andreas** in concert ©2003 **Erlend Olav Bjørkøy**

management **sturla | andreas** www.hustadpromotion.com

NOMPP0306001 [ISRC]

2L is the exclusive and registered trade mark of lindberg lyd as 20©03

distributed by musikkoperatørene as and the webshop www.2L.no

This production was captured with microphones handcrafted

by **DPA** and monitored with equipment from **ELECTROCOMPANIET** and B&W

Slåttens kjerne — en stille reise i folkemusikkens intensitet

Hvorfor fines det noe som kan kalles tradisjonsmusikk? Hva er det som gjør at en viss mengde melodier overlever i det felles minnet hos mange generasjoner musikere, og overgår til å bli en felles musikalsk plattform?

Vanskelige spørsmål å svare på. Det idealistiske og inspirerte arbeidet til samlere gjennom flere hundre år er en viktig faktor, det samme gjelder institusjoner som bevarer og underviser i dette materialet til glede for kommende generasjoner: Hver minste trille og rytmiske vri i måten å spille melodien på kan innstuderes og læres av unge musikkbegavelser, og ved å gjennomgå denne krevende, men dypt givende prosessen kan en ung folkemusiker til slutt ta plass i rekken av stolte utøvere som ivaretar arven fra sitt eget nærområde.

Tonene fra fela til Sturla Eide blander seg med Andreas Aases gitarklanger og flyr mot taket i Sofienberg kirke i Oslo, og ett eller annet sted på ferden utløser de helt andre tanker og følelser. Hver eneste melodi i norsk tradisjonsmusikk er gjennomsyret av rytme, ganske enkelt fordi folk måtte kunne danse etter slåttene før i tida — melodien er i rytmen, rytmen er i melodien. Derfor tenker vi oss om når vi blander fele og hardingfele med gitar og tidvis bouzouki. I og med at disse låtene fungerer aldeles utmerket på egen hånd, utstyrer vi dem bare med de enkleste harmoniske bevegelser og noen nennsomme rytmer. Heller enn å tvinge på slåttene et skred av lyder og arrangementstekniske vrier (som kan være veldig effektivt i andre sammenhenger), prøver vi heller å sette dem sammen i bestemte rekkefølger, slik at en forsiktig endring i toneart eller puls kan få melodiene til å kaste et forklarende lys over hverandre.

Spørsmålene vi stiller oss selv er alltid: Hva trenger denne spesielle slåttene? Hva kan vi klare oss uten? Har vi virkelig funnet slåttens kjerne, essensen i melodien? Gjennom denne rolige og disiplinerte arbeidsmetoden oppnår vi en ny måte å lytte på, og hjertet kan frigjøres til å sveve fritt i den trønderske folkemusikkens univers. Prosessen har nettopp startet, og det er vårt ydmyke ønske at noen av tankene våre og den dype spillegleden vi føler kan nå lytteren også.

Musikken på denne innspillingen spenner over 150 år, helt fra den invalide kårkallen Elling Holstad, som spredte sine magiske feletoner rundt i Orkladalen i 1850-årene, via Hallvard Ørsal som virket på Nordmøre og i U.S.A. i første halvdel av forrige århundre, til Sven Nyhus' moderne, men sterkt tradisjonsforankrede komposisjoner. Vi har også tillatt oss å ta med to av våre egne slåtter.

kjøp CD'en på [MusikkOnline](#)

Sturla Eide (fele og hardingfele) Født i 1975 i Trondheim, og oppvokst i Orkdal, Sør-Trøndelag. Han begynte tidlig å spille fele og deltok på sin første kappleik som åtte-åring. I 1999 ble han kvalifisert som "A-klassefelespiller". Han har mellomfag i musikk fra NTNU. Merittlisten er lang med store oppgaver nasjonalt og internasjonalt. Han har representert Norge i blant annet Paris og på Euromusica i Ungarn. Et av hans musikalske kjennetegn er allsidighet og et åpent i forhold til andre musikkstiler, som har resultert i samarbeid med både jazz-, klassiske- og rockemusikere i tillegg til basen i folkemusikk og dansemusikk. For tiden underviser han blant annet ved Kulturskolen i Orkdal ved siden av hans virke som frilans utøver.

www.felespiller.no

Andreas Aase (gitar og bouzouki) er født i 1967, og har vært aktiv musiker siden midten på 80-tallet. Ved siden av sin faste jobb i Åge Aleksandersen Band har han også spilt med Steinar Albrigtsen, Sigvart Dagsland, Jonas Fjeld/Ole Paus, Eriksen og mange andre. Andreas underviser i musikk ved ulike høyskoler i Trondheim, og har bakgrunn fra Universitetet i Trondheim. Han har det siste året arbeidet mye med folkemusikk i gruppen HURV.

www.andreasaase.com

[andreas intervjues av Cliff Furnald](#)

01 **Blå**

Den Blåstemte / Skotsk i blålysningen / Det tømte mjødkruset. De siste to hører med til suiten: "Gilde i Jutulheimen". Alle slåttene er komponert av Sven Nyhus.

Sven Nyhus har tilført folkemusikk- og runddanstradisjonene i Norge mange nye komposisjoner med nytt og solid særpreg. Han har vært en viktig inspirasjonskilde for Sturla gjennom hans utvikling som felespiller, og vi er veldig glad for å få lov til og presentere tre av hans slåtter på denne CD-en.

02 **Ellein**

Springleik nedtegnet av Peter Wessel i 1875 / Springleik etter Elling Holstad

På noter skrevet av Peder Wessel i 1877, står han oppført som Elling Holstad, men fra sikre kilder har vi at han også ble kalt Ellein. Ellein var halt og bodde på kåret på gården til søsteren sin, der han selv egentlig skulle vært odelsgutt. Ellein dyrket fela si, og etterlot seg masse slåtter som blir spilt den dag i dag i området. Han var sikkert en populær spelemann, noe som sannsynligvis gjorde søsteren svært misunnelig. Kontrasten mellom Elleins tilsynelatende søte spelemannsliv og hennes slitsomme gårdsliv ble for stor, og ei

natt forsvant Ellein fra kåret sitt og ingen fant ham igjen. Han ble regnet som omkommet, og misstankene gikk veldig i retning av søsteren. Ellein kunne nemlig ikke ha kommet seg så veldig lang på egen hånd ...

03 Triangel

Brudemarsj fra Budal etter H.P. Bonesvoll / *Grølislåtten*, etter Erik Almhjell / *Springleik* etter Elling Holstad

En spurv kvitrett på en brudemarsj den hadde snappet opp på Bonesvoll på Rognes da den kom til Sunndalen og landet under ei bjørk ikke langt fra der Eirik Almhjell satt og spilte. Katta til Eirik hadde nettopp blitt kastret og fant brudemarsjen høyst upassende, så den fanget like gjerne spurven og spiste den før Eirik rakk å snappe opp noe. Katta ble senere samme kveld skremt opp i et tre av en rev, og skrek ut av seg *Grølislåtten*, som katta hadde hørt mange ganger, til en meis som fløy til Meldal og landet utenfor kårstua til Elling Holstad. Der satt Elling og spilte på en ny springleik han hadde laget. Før noen visste ordet av det og lenge før meisen rakk å kvitre noe som helst på *Grølislåtten*, stupte en falk ned og tok med seg meisen til reiret sitt som lå i en skrent ovenfor Bonesvoll, der H.P. Bonesvoll satt og spilte på en brudemarsj. På denne måten ble nok mange "sláttehits" kneblet før de fikk prøvd seg.

04 Britannia

Av Sturla Eide

I påvente av å få slippe til med et underholdningsinnslag på Britannia Hotell i Trondheim, satt Sturla og Andreas på et bakrom og snakket om alt og ingenting. Duoen var relativt fersk ennå og et forslag om å øve litt ble godt mottatt. Sturla hadde deler av denne låten ferdig, og to kaffekopper senere var "Britannia" ferdig.

05 Ril

Skjærholtrilen e. Sigurd Fjeldstad / *St. Anne's reel* / *Brudemarsj fra Budal* etter Ole Enlid

Ja, ril i Norge er et evig tema. Etter mye arbeid med å dokumentere både dansen og musikken, kan det endelig se ut til at rilen kan få flere ben å stå på i Norge. Fart og spillestiler har ofte blitt sammenlignet med den mye mer kjente Irske tradisjonen, og etter hvert er vel i grunnen likhetene blitt bare mer og mer synliggjort. Det er mye som tyder på at det var vikingene som først kunne spille og danse ril, og at de lærte det bort til Irene før de begynte å plyndre landet. Resten er en laaang historie. Uansett så har ril ofte ført til at jentene lar seg imponere over heftige dansetrinn, og da leder jo det også gjerne til en brudemarsj.

06 Ane

Tovassvalen, av Hallvard og Trygve Ørsal / *Storpolstdansen*, etter Hallvard Ørsal.

Denne kan spores tilbake til Gottfred von Eppingen, som visstnok skal ha eiet fela jeg spilte på under opptaket.

Ane spilte mye gitar sammen med broren sin, Trygve Ørsal. De var begge barn etter Hallvard Ørsal, og Ane var oppkalt etter Hallwards mor. Hallvard reiste mye som spelemann, og vi ser her for oss at Hallvard satt blakk og lei langt hjemmefra, der han tenker på "Anene" sine i Todalen, og vi tilegner to av de mest kjente slåttene etter Hallvard og Trygve til mor Ane og søster Ane.

07 Gilde

Brudemarsjen er etter Eirik Almhjell / Springleik etter Elling Holstad

En gammel tradisjon er å spille inn maten med en marsj, for deretter å la vertskapet danse ut tretakt etter at maten er servert. Her har vi laget vår egen variant, der forretten er en luftig blåskjellsuppe med mye ettersmak, og hovedretten en saftig og kledelig marinert svinefilet i harmoni med ovnsstekte poteter, alt akkompagnert med henrivende vin. Dessert?

08 Almhjell

Sterk slått, sterk mann — Fra repertoaret til Eirik Almhjell.

Almhjell-slekta fra Sunndalen har avlet flere bemerkede personer gjennom tidene. Det er knyttet mye kultur og fysisk styrke til familienavnet — Mannfolkene i Almhjell-slekta var etter sigende noe du ikke provoserte mer enn nødvendig. Magnhild Almhjell er bl.a. en av de større kildene til vokale tradisjoner på Nordmøre, og Eirik Almhjell er en stor kilde til slåtter fra samme område. I tillegg knytter det seg flere idrettsfolk til slekten.

09 Polska 56401

Av Sturla Eide

Under en særdeles vellykket tur i Minnesota i 2002, der Sturla opplevde at nordisk tradisjonsmusikk blir ivaretatt med den største interesse og utøvende kvalitet, ble minnene knyttet en liten polska etter at han kom hjem igjen. Låten dedikeres til Paul Wilson, en fremragende musiker og forvalter av nordisk tradisjonsmusikk i Minnesota.

10 Brudemarsj fra Melhus

Etter Sigrid Sødal, også kalt *Vassfjelljenta*.

Norske brudemarsjer har en lei tendens til å bli framført med en defensiv, nasjonalromantisk søvning undertone, der nydelige melodier blir rendyrket til det kjedsommelige. Ved en anledning fikk Sturla spørsmål fra en polsk organist, om hvorfor vi spilte brudemarsjer som om det skulle være begravelsessalmer. Det ble et lite vendepunkt, og mange brudemarsjer har fått ny glød og nytt liv etter at tempo og musikalsk innfallsvinkel ble endret. Bryllup er for det aller fleste en fest, så hvorfor ikke

starte hardt i kirka for deretter å øke?

11 Meldalsmarsjen

Trad. I form etter Ragnvald Bolme

Denne fortjener å være nasjonalromantisk. Vi tenker på klokkene som kaller inn til bryllup mens følget med brudefolket til hest ledet av en hardingfelespelemann i bunad, trekker seg oppover dalen mot kirka. Solen skinner, fuglene synger og forventningene er store. Det er tross alt direktørdattera på gruvene på Løkken som skal giftes bort. I dalsiden, i skjul bak noen busker og trær, sitter den sønderknuste Nils Bakke og bivåner det hele. Han vil snart komponere "Nils Bakkes draum" i kjærlighetsorg, men det er en annen historie....

Gottfred von Epping

Under innspillingen av GLIMMER var Sturla så heldig å få spille på ei fele som skal ha tilhørt selveste Gottfred von Eppingen. Fela eies i dag av Ola Tronsgård som bor på Sunndalen. Fela skal ha kommet Tronsgårdslekta i hende gjennom at Gottfred betalte med fela for overnatting på et vertshus på Dovre. Ved en senere anledning skal vertshuseieren ha betalt en snekker med fela, som tok med seg fela til Oppdal. Snekkeren gav fela til Torvald Tronsgård som igjen testamenterte fela bort til den etterkommeren som drev mest med musikk. Fela bærer preg av et langt liv, har en særpreget lyd, og vi synes det er ekstra stas at vi fikk dette med på vår produksjon. Litt morsomt er det også at fela nå er tilbake der Gottfred vokste opp, nemlig i Sunndalen.

Vi vil rette en stor takk til **Ola Tronsgård** for at vi fikk låne fela!

---

www.2l.no/2L.htm